

Se vedno so besede v tistih plamenih
in v pepelu kesanja —
besede, ki obetajo pot od mrtvega
včerajšnjega dneva k jutrišnjemu
in k novi ljubezni, ki se bo kmalu začela...

(Napisal 25. maja 1945, stoječ po zračnem
napadu na razvalinah svojega doma.)

TJA

Koichi Kihara

Od kod si prišel?

— Prišel sem iz slepega kamna,
iz še neodprtih ustnic rože.

Kje si zdaj?

— Sem pred ogledalom,
v katerem se zrcalijo tisti, ki bodo umrli,
in oni, ki jih še ni.

In kam greš?

— Grem v tak kraj,
kamor ne more krilo nobene ptice
in kjer nobena riba ne more živeti.

KONJ IN POKRAJINA

Fujuhiko Kitagava

Klecnil je
in veliki bok
in zadnje noge, daleč iztegnjene,
so zaplavali po zraku.
Brcnil je od sebe pokrajino —
in pokrajina je odletela,
počasi in nerada.